

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 31 marca 2011r.

LEX-O.4131.11.2011.LP

Rada Gminy Wąsewo
ul. Zastawska 13
07-311 Wąsewo

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 oraz art. 92 ustawy z dnia 8 marca 1990r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Wąsewo Nr IV/28/2011 z dnia 23 lutego 2011r. w sprawie *uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie § 1 ust. 1 punkt 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11 i 12, § 2 ust. 5, § 5, § 7 ust. 1, § 8 ust. od 1 do 4, § 12 ust. od 1 do 3, § 13, § 14, § 22 ust. 1, § 23 ust. 5, § 24 ust. 1 lit. b i ust. 5, § 26, § 27, § 39 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w Gminie Wąsewo* stanowiącego załącznik do ww. uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 23 lutego 2011r. Rada Gminy Wąsewo podjęła uchwałę Nr IV/28/11 w sprawie *uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*. Integralną część uchwały stanowi *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków w Gminie Wąsewo*.

Uchwała powyższa została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu jako organowi nadzoru w dniu 3 marca 2011 r.

Jako podstawę prawną uchwały Rada Gminy wskazała art. 18 ust. 2 punkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) oraz art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.).

W ocenie organu nadzoru *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków w Gminie Wąsewo* zawiera unormowania stojące w sprzeczności z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności będące w sprzeczności z normami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.), będące powtórzeniem

definicji i norm ustawowych, jak również przepisy wykraczające poza zakres ustawowej delegacji wynikającej z art. 19 ust. 1 i 2 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*. Poszczególne istotne naruszenia prawa przedstawiają się w sposób następujący.

W § 1 ust. 1 punkt 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11 i 12 *Regulaminu* Rada Gminy zdefiniowała pojęcia dotyczące problematyki dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Analiza treści powyższych definicji pozwala na stwierdzenie, iż stanowią one powtórzenie (względnie modyfikację) definicji ustawowych zamieszczonych w art. 2 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*. Wymieniona powyżej nieprawidłowość stanowi naruszenie § 149 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), który brzmi: *w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej*. Powyższa nieprawidłowość jest przekroczeniem upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego. Orzecznictwo sądów administracyjnych stoi również na stanowisku, iż jest ona także istotnym naruszeniem prawa (por. wyroki WSA w Opolu z dnia 21 kwietnia 2009r. II SA/Op 58/09, NSA we Wrocławiu z dnia 14 października 1999 r. II SA/Wr 1179/98, WSA we Wrocławiu z dnia 20 maja 2008 r. III SA/Wr 204/08). W wyroku z dnia 12 września 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach odniósł się do zjawiska przytaczania rozwiązań ustawowych w aktach prawa miejscowego tłumaczonego względami informacyjnymi: *każde sformułowanie zawarte w części normatywnej aktu prawnego ma charakter reguły zachowania. Jak każdy tekst, tak również tekst prawny, niewątpliwie niesie ze sobą jakieś informacje dla odbiorcy. Skutek ten ma jednak znaczenie wtórne wobec zasadniczej roli tekstu prawnego, jakim jest stanowienie dyrektyw. Funkcją prawa nie jest zatem informowanie, lecz regulowanie. Tak więc względy praktyczne nie mogą uzasadniać praktyki polegającej na powielaniu w uchwałach organów samorządu postanowień ustaw i rozporządzeń* (II SA/GI 565/08).

§ 2 ust. 5 *Regulaminu* stwierdza: *wskazniki charakteryzujące poziom usług, inne niż te, które są określone w przepisach ustawy określić może zezwolenie na prowadzenie zbiorowego odprowadzania ścieków udzielone przez Wójta Gminy Wąsewo*. W ocenie organu nadzoru przytoczone powyżej unormowanie posiada charakter subdelegacji, a więc dalszego przekazania upoważnienia do wydania aktu wykonawczego (lub jego części). W polskim systemie prawnym, zgodnie z art. 92 ust. 2 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), funkcjonuje zakaz praktyki subdelegacji. Konsekwencją rozwiązania ujętego w § 2 ust. 5 jest przeniesienie kompetencji Rady Gminy na inny organ (Wójta Gminy) oraz zmiana formy aktu prawnego (decyzja administracyjna o charakterze indywidualnym zamiast generalnej uchwały rady gminy), do których to czynności brak jakichkolwiek podstaw prawnych. W wyroku z dnia 17 stycznia 2007r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach stwierdza, iż opisany powyżej zabieg prawny *jest niedopuszczalną subdelegacją uprawnień prawotwórczych rady na organy właściwe do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej* (II SA/GI 629/06).

W § 5 Rada Gminy określiła sposób postępowania w przypadku *powstania zagrożenia istotnego obniżenia poziomu usług świadczonych przez przedsiębiorstwo*. W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja to istotne naruszenie prawa ponieważ jest niejasna i nieprecyzyjna oraz posiada zbyt wysoki poziom ogólności, który może przyczynić się do powstania wątpliwości interpretacyjnych w toku stosowania uchwały. Potwierdzeniem powyższej argumentacji jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 września 2008 r. który stwierdza: *wprowadzenie w uchwale będącej aktem prawa*

miejscowego uregulowań sformułowanych w sposób trudny do jednoznacznego odczytania stanowi istotne naruszenie prawa (III SA/Wr 358/08). Ponadto powyższa regulacja nie spełnia wymogów jasności systemu prawa oraz zasad poprawnej legislacji wywiedzionych przez Trybunał Konstytucyjny z art. 2 Konstytucji (por. wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2000 r. Kp 9/09 oraz z dnia 11 stycznia 2000 r. K 7/99).

W § 7 ust. 1, § 8 ust. od 1 do 4, § 12 ust. od 1 do 3, § 13 oraz § 14 *Regulaminu* Rada Gminy określiła szczegółowo zagadnienia dotyczące umów o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków określając treść umów, okres ich obowiązywania oraz okolicznościach ich rozwiązania. Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż powyższe unormowania zostały podjęte bez upoważnienia ustawowego i wkraczają w zakres unormowany aktami prawnymi wyższego rzędu. Należy bowiem zauważyć, iż delegacja ustawowa ujęta w art. 19 ust. 2 punkt 2 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* upoważnia Radę Gminy do unormowania warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami usług. Poza zakresem normowania Rady Gminy pozostają tym samym pozostałe zagadnienia dotyczące umów o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków. Wspomniane umowy posiadają charakter cywilnoprawny i podlegają unormowaniom ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. *Kodeks cywilny* (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) z uwzględnieniem szczególnych wymogów opisanych w art. 6 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*. Rada Gminy wypełniając delegację art. 19 ust. 2 punkt 2 ustawy musi również uwzględnić ograniczenie w postaci zakresu postanowień jakie zgodnie z art. 6 ust. 3 powinna zawierać umowa o zaopatrzeniu w wodę lub odprowadzaniu ścieków. Kolejnym ograniczeniem zakresu normowania w drodze uchwały jest wyływająca z art. 353¹ *Kodeksu cywilnego* zasada swobody umów, która umożliwia stronom (przy zachowaniu określonych ograniczeń) swobodne kształtowanie treści umowy oraz swobodę jej zawierania. Potwierdzeniem powyższego stanowiska organu nadzoru jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 15 marca 2007 r.: *zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie co przesądza o ich zależnej pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie (delegacja) dla rady gminy dla podjęcia aktu prawa miejscowego. (...) Narusza prawo nie tylko akt prawa miejscowego, który wykracza poza upoważnienie zawarte w delegacji ustawowej, ale również taki, który zawiera ustalenia w kwestiach ustawowo przekazanych do regulacji umownej (II SA/Wr 745/06). Ponadto ten sam sąd w wyroku z dnia 15 marca 2007 r.: przyznana radzie gminy, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków kompetencja do uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków nie oznacza dowolności w zakresie jego ustalenia, w szczególności postanowienia regulaminu nie mogą bezpodstawnie wprowadzać ograniczeń prawa własności odbiorców usług wodociągowo-kanalizacyjnych, ani wkraczać w materię uregulowaną już przez inne akty prawne, normując dane kwestie sprzecznie z obowiązującym stanem prawnym (II SA/Wr 521/06).*

Określenie w § 22 ust. 1 lit. a *Regulaminu* obowiązku dostarczenia dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do korzystania z nieruchomości pozostaje według organu nadzoru w sprzeczności z art. 6 ust. 4 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*. Powyższy artykuł przewiduje, iż umowa o zaopatrzeniu w wodę lub odprowadzanie ścieków może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Konsekwencją unormowania zawartego w § 22 ust. 1 lit. a jest wykluczenie osób korzystających z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym z prawa do ubiegania się o zawarcie ww. umowy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 czerwca 2009 r. II SA/Wr 470/08).

W § 22 ust. 1 lit. b *Regulaminu* Rada Gminy określiła wymóg dołączenia do wniosku o przyłączenie do sieci *aktualnej mapy sytuacyjnej określającej usytuowanie nieruchomości względem istniejącej sieci wodociągowej*. W ocenie organu nadzoru brak jest podstawy prawnej do wprowadzenia w *Regulaminie* powyższego wymogu. Art. 19 ust. 2 punkt 4 i 5 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* stwierdza, iż regulamin dostarczania wody określa warunki przyłączania do sieci oraz techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Jednocześnie problematyka dokumentacji związanej z budową przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych została unormowana w art. 20 ust. 1 punkt 20, art. 29a oraz art. 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623). Tym samym Rada Gminy wypełniając dyrektywę delegacji ustawowej ujętą w art. 19 ust. 2 punkt 4 i 5 ustawy powinna brać pod uwagę zakres unormowany już przepisami wyższego rzędu nie powtarzając unormowań ustawowych ani tym bardziej ich modyfikując oraz wprowadzając nowe, nieujęte w *Prawie budowlanym* wymogi.

W § 23 ust. 5 oraz § 24 ust. 1 lit. b *Regulaminu* Rada Gminy wprowadziła wymóg zawarcia umowy o przyłączenie oraz obowiązek przedłożenia jej przedsiębiorstwu. W ocenie organu nadzoru ww. unormowania zostały podjęte bez podstawy prawnej oraz z przekroczeniem ustawowej delegacji określonej w art. 19 ust. 2. Ponadto stoją one w sprzeczności z art. 15 ust. 4 ustawy, który nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej. Powyższe stanowisko potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu we wspomnianym wyżej wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r. w którym stwierdził, że *zapis (...) uchwały (...) w którym jako podstawę przyłączenia do sieci przyjęto umowę (...) jest niedozwolonym rozszerzeniem katalogu ustawowych warunków takiej czynności*.

§ 24 ust. 5 *Regulaminu* zawiera unormowanie uprawniające przedsiębiorstwo do odpłatnego dokonywania tzw. *wcinek*. Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż Rada Gminy nie dysponuje kompetencją do powyższego unormowania, co oznacza iż podjęto je bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. Unormowanie problematyki opłat w formie aktu prawa miejscowego wydanego przez organ administracji publicznej jakim jest Rada Gminy nadaje wspomnianej opłacie charakter daniny publicznej, do nałożenia której wymagane jest bezwzględnie istnienie ustawowej podstawy prawnej. W cytowanym powyżej wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r. sąd orzekł: *wprowadzenie opłaty za przyłączenie do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej przy wykorzystaniu władztwa publicznego gminy w związku z samym faktem przyłączenia nieruchomości do urządzenia oraz określenie jej jako warunku tego przyłączenia powoduje, że nie można jej traktować jako należności o charakterze cywilnoprawnym, towarzyszącej świadczeniu usług na podstawie umowy zawieranej między dwiema równorzędnymi stronami, korzystającymi ze swobody kontraktowej. Ma ona zatem charakter przymusowy, uprawniający do kwalifikowania jej jako rodzaju darowizny publicznej. Należy przede wszystkim zauważyć - na co jednoznacznie wskazywano w judykaturze, że nałożenie w akcie podustawowym, jakim jest uchwała rady gminy, na podmioty chcące korzystać z sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej obowiązku poniesienia opłaty za przyłączenie nieruchomości do sieci wymagałoby wyraźnego upoważnienia ustawowego*.

W § 25 ust. 1 oraz ust. 2 lit. b *Regulaminu* unormowano okoliczności będące dla przedsiębiorstwa podstawą odmówienia przyłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej. Organ nadzoru stoi na stanowisku, iż Rada Gminy nie posiada upoważnienia ustawowego do normowania powyższego zagadnienia, gdyż nie leży ono w zakresie ustawowej delegacji art. 19 ust. 2. Zagadnienie powyższe normuje art. 15 ust. 4 ustawy *o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*, który stwierdza, iż przedsiębiorstwo jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług. Natomiast art. 5 ust. 1 ustawy określa, że przedsiębiorstwo ma

obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem. Tym samym ujęte w § 25 ust. 1 oraz ust. 2 lit. b *Regulaminu* przesłanki odmowy przyłączenia do sieci stoją w sprzeczności w przytoczonych powyżej przepisami ustawy. Regulamin nie może dokonywać modyfikacji uregulowań w tym zakresie, a przedsiębiorstwo nie może uzasadniać odmowy przyłączenia do sieci niemożnością zapewnienia określonej mocy produkcyjnej urządzeń wodociągowych.

W § 26 i § 27 *Regulaminu* unormowano problematykę zasad, procedur oraz własności urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wybudowanych przez odbiorcę we własnym zakresie. W ocenie organu nadzoru unormowania powyższe podjęto bez podstawy prawnej wykraczając poza ustawową delegację oraz w sprzeczności z art. 15 ust. 1 i art. 31 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. W pierwszym z wymienionych artykułów ustawodawca nałożył na przedsiębiorstwo obowiązek budowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych. Natomiast art. 31 ustawy przewiduje możliwość odpłatnego przekazania gminie lub przedsiębiorstwu urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wybudowanych przez osoby we własnym zakresie. Ponadto ustawodawca przewidział, iż warunki przekazania urządzeń podlegają uzgodnieniu w umowie. Przedstawione powyżej stanowisko organu nadzoru potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 lutego 2008 r.: *art. 15 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków zobowiązuje przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do budowy urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych. Ponadto omawiana ustawa nakłada w art. 15 ust. 2 i 3 na osoby ubiegające się o przyłączenie nieruchomości do sieci obowiązek poniesienia wyłącznie kosztów związanych z budową przyłączy do sieci oraz urządzeń pomiarowych. Natomiast w przypadku gdy mieszkańcy wybudowali z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, na podstawie art. 31 cytowanej ustawy mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego analiza wskazanych wyżej przepisów prowadzi do wniosku, że niezależnie od tego, że niedopuszczalne było (...) nałożenie na odbiorcę usług obowiązku budowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych z własnych środków, to także przekazanie tak wybudowanych urządzeń gminie lub przedsiębiorstwu zawsze następuje na warunkach uzgodnionych w umowie a nie akcie prawa miejscowego jakim jest regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Nie ma znaczenia w tym wypadku okoliczność, że wybudowanie urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych ma nastąpić za zgodą tej osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci skoro przepisy wyraźnie wskazują, że to przedsiębiorstwo zobowiązane jest do budowy tych urządzeń, bowiem regulamin, nie może przerzucać kosztów budowy sieci na odbiorcę (II OSK 2033/06).*

W § 39 *Regulaminu* Rada Gminy zawarła unormowanie w brzmieniu: *w sprawach nie objętych niniejszym regulaminem obowiązują przepisy prawa, a w szczególności ustawy wraz z przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie oraz przepisy Kodeksu cywilnego.* Powyższe unormowanie stoi w sprzeczności z zasadą hierarchicznego systemu źródeł prawa ujętą w Rozdziale 3 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*. Cytowane powyżej sformułowanie może być również dla adresatów *Regulaminu* podstawą błędnego wniosku o kompetencji Rady Gminy do zmiany/uchylenia aktów hierarchicznie wyższych w zakresie unormowanym uchwałą oraz o pierwszeństwie przepisów *Regulaminu* przed ustawą. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 25 czerwca 2008 r. stwierdza: *zabieg legislacyjny polegający na umieszczeniu w uchwale rady gminy zapisu, że "w sprawach nieuregulowanych niniejszym regulaminem mają zastosowanie przepisy powszechnie obowiązujące" jest nieuprawniony, albowiem narusza konstytucyjną hierarchię systemu źródeł prawa powszechnie obowiązującego. (...) Rada gminy nie może warunkować stosowania przepisów aktów normatywnych wyższego rzędu brakiem odpowiedniej regulacji*

w akcie normatywnym niższego rzędu. Oczywiście regułą nawiązującą do elementarnych zasad techniki prawodawczej jest dyrektywa, że przepisy prawne niższego rzędu, w sprawach nieuregulowanych, nie mogą zawierać odesłań do przepisów hierarchicznie wyższych (IV SA/Wr 176/07).

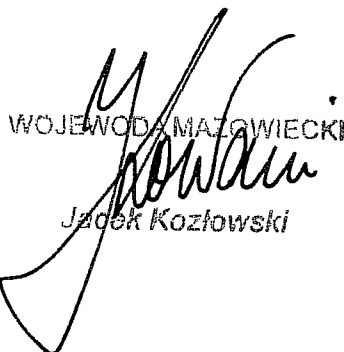
Wskazać również należy, na nieistotne naruszenie prawa w § 8 w punktach 5 i 6 *Regulaminu*. W powyższych jednostkach redakcyjnych określono okoliczności odcięcia przez przedsiębiorstwo dostawy wody i zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego. Unormowania te nie pozostają w logicznym i tematycznym związku z treścią pozostałych punktów § 8, co narusza unormowania § 55 w związku z § 143 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.

Mając na uwadze opisane powyżej przypadki istotnego naruszenia prawa organ nadzoru orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na fakt, iż sprzeczność z prawem nie dotyczy istotnej części uchwały organ nadzoru stwierdza jej nieważność w części.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia wnoszona za pośrednictwem organu, który zaskarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski